

РЕШЕНИЕ

№ 5455

гр. София, 24.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 24.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **1733** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 7, представявано от Й. П., чрез адв. П. В. - САК, срещу Решение №ПО-9 от 01.02.2021г., издадено от Директора на ТД на НАП С., с което е оставена жалбата без уважение срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С200022-023-0003854/29.12.2020г., издадено от Р. Б. - С. на длъжност старши публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакуваното решение. Сочи се, че същото е незаконосъобразно, развиват се доводи, че е постановено в противоречие с материалните норми на закона и с процесуалните норми на ДОПК. Излага се, че не е мотивирана обезпечителна нужда, като не са били събрани данни относно имуществото на ревизираното дружество. Посоченото, че дружеството не притежава активи, които могат да послужат за обезпечаване на бъдещото задължение, се твърди, че не отговаря на обективната истина. Аргументира се, че Постановлението е незаконосъобразно, тъй като не отговаря на императивното изискване на чл. 121, ал. 3 от ДОПК. Иска се отмяна на решението, както и

присъждане на направените в производството по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от пълномощник – адв. В., която поддържа жалбата и моли съда да отмени обжалваното решение. Претендира направените в производството по делото разноски, за които представя списък. Допълнителни доводи развива в постъпили по делото писмени бележки.

Ответникът по жалбата - редовно призован, се представлява от юрисконсулт Н., която оспорва жалбата като неоснователна и заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ЛНПОМ/ изх. №С200022-023-0003854/29.12.2020 г. на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, е издадено от Р. Б.-С. на длъжност старши публичен изпълнител, дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., във връзка с мотивирано Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ №Р-22221420008255-039-001/23.12.2020 г., издадено от А. Л. И. - главен инспектор по приходите, във връзка с ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221420008255-020-001/22.12.2020 г.

Съгласно искането за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ, предполагаемият размер на задълженията на ревизираното лице е в размер на 203 684,96 лв. /двеста и три хиляди шестотин осемдесет и четири лева и 96 ст./, от които главница 170 168,53 лв. и лихва 33 516,43 лв., към 23.12.2020 г.

С Постановление с изх. №С200022-023-0003854/29.12.2020., за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, са наложени на жалбоподателя обезпечителни мерки, както следва:

1. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в:

- У. Б. АД ВІС UNCRBGSF за сумата от 203 684.96 лв.
- ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА ВІС UBBSBGSF за сумата от 203 684.96 лв.

2. Запор върху притежаваните ценни книги: - Всички безналични ценни книжа притежавани от длъжника, които са вписани в регистъра на притежателите на финансови инструменти на Централния депозитар.

Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С200022-

023-0003854/29.12.2020 г. е било връчено по електронен път на 20.01.2021 г.

От събраните по делото доказателства, настоящата инстанция прави следните правни изводи:

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С200022- 023-0003854/29.12.2020 г., издадено от Р. Б.-С. - старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., е правилно и законосъобразно, като са спазени изискванията на чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

Налагането на предварителни обезпечителни мерки представлява самостоятелно производство, което се извършва само по време на висящо производство, каквото е в настоящия случай ревизионното производство.

Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Налагането на обезпечителни мерки в условията на едно бъдещо вземане, наличието и размера на което може и да не се потвърди в края на ревизията, представлява засилена грижа на закона към защитата на публичния интерес.

В конкретния случай са наложени обезпечителни мерки върху вземания, които нямат характера на установени и изискуеми, т.е. това са така наречените предварителни обезпечителни мерки, които се налагат в условията на едно бъдещо /предполагаемо/ вземане.

Съдът намира, че предпоставките, обуславящи налагане на обезпечителните мерки, са съобразени от публичния изпълнител. Същият е извършил преценка на въпросните обстоятелства и като е взел предвид мотивите, изложени в искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки, е формирал обоснован извод за наличие на условията на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, както и е избрал най-подходящите обезпечителни мерки с оглед установената фактическа обстановка, а именно запор върху банкови сметки и запор на притежаването от лицето ценни книги. След извършени проверки и справки целесъобразно е наложен запорът, с цел обезпечаване на предполагаемите публични задължения на дружеството [фирма].

В административното производство, свързано с издаването на постановление за предварително обезпечаване, правилно е посочено, че законодателят не е вменил на публичния изпълнител нито задължение, нито компетентност да обсъжда по същество констатациите на органите, извършващи ревизията. Публичният изпълнител не е контролен орган на ревизиращия орган по приходите и не може да оспорва неговите предположения, нито да ги отхвърля.

При предприемането на действия по предварително обезпечение, публичният

изпълнител действа в условията на обвързана компетентност по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения, както и относно мотивите, обуславящи налагането на предварителните обезпечителни мерки, и се ползва от преценката на ревизиращия орган. Обезпечителните мерки са наложени по мотивирано искане на орган по приходите, извършващ ревизията. В искането ревизиращият екип е мотивирал необходимостта от налагането на предварителни обезпечителни мерки, размера на предполагаемото задължение, както и обстоятелствата, поради които ще се установи задължението, което подлежи на обосновка.

Издаденото постановление съдържа данни и за двата основни факта, основаващи извода за бъдеще затруднение - размерът на предполагаемото задължение и размерът и състоянието на притежаваните от лицето активи. Производството по налагане на предварителни мерки по правило се инициира едностранно, като в ДОПК няма нормативно изискване за връчване на искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки на ревизираното лице.

Чл. 121, ал. 1 от ДОПК изисква в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт, органът по приходите да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето. Тези условия в случая са налице при издаване на Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. №С2000022-023-0003585/ 01.12.2020г. Неоснователни са наведените от жалбоподателя доводи, че не е налице мотивирано искане на органите по приходите.

Обезпечителните мерки са наложени на [фирма] от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., по повод постъпило мотивирано Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ №Р-22221420008255-039-001/23.12.2020г., издадено от А. Л. И. - главен инспектор по приходите, във връзка с ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221420008255-020-001/22.12.2020 г. РО в искането в достатъчна степен е мотивирал необходимостта от налагане на предварителни обезпечителни мерки. Ревизията е възложена със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221420008255-020-001/22.06.2020 г. за определяне на задълженията за данък върху добавената стойност за периода от 23.01.2015 г. до 30.09.2020г.

В хода на ревизията са установени данни за приспаднат данъчен кредит по реда на ЗДДС, без да с извършена реална доставка и данни за отклонение от данъчно облагане, които са посочени, установени група търговски дружества притежаващи характеристика на „липсващ търговец“, които декларират в дневниците си за покупки доставки с неясен предмет и право на пълен данъчен кредит от контрагенти с рисков профил и/или са с прекратена регистрация по ЗДДС.

Установени са такива дружества „липсващи търговци“, които от своя страна декларират продажби към [фирма], който е реален ползвател на данъчно предимство.

Общият размер на ползвания данъчен кредит от тези дружества е в размер на 170

168.53лв. по 67 броя фактури. Същите подробно изброени в искането с дати, номера, суми и данни на доставчици. Следователно същото е конкретизирано и мотивирано. Направен е извод за верига от фирми от типа „липсваш търговец“, чрез което се създават реални предпоставки за избягване на плащането на дължимия ДДС и преки данъци при реализацията на тези услуги на територията на страната.

Ревизиращият орган е обосновал извод, че в хода на ревизията ще бъдат определени публични задължения за данък добавена стойност в предполагаем размер на 203 684.96 лв., от които главница - 170 168.53 лв. и лихва - 33 516.43 лв. към 23.12.2020 г., поради което без налагането на предварителните обезпечителни мерки ще бъде невъзможно, респективно значително ще се затрудни събирането на бъдещите публични задължения. Извод изцяло възприет от публичния изпълнител, който се е позовал изцяло на предоставените документи, при условията на обвързана компетентност.

При направените от публичният изпълнител проучвания и съобразявайки се именно с разпоредбите на чл. 121, ал.3 от ДОПК, че предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху което не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето или ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност е издадено и обжалваното постановление.

Публичният изпълнител е направил имуществено проучване на ревизираното лице и е установил, че същото не притежава дълготрайни материални активи. Това от своя страна е достатъчен сигнал за ревизиращия екип да поиска предварителни обезпечителни мерки и за публичния изпълнител да наложи такива. Запорът на банковите сметки се явява единствена възможна обезпечителна мярка.

Неоснователни се явяват и изложените от жалбоподателя доводи, че с налагането на предварителните обезпечителни мерки, се възпрепятства дейността на дружеството, поради което се явява нарушена разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК. Ако наложеният заповор върху банковите сметки на търговското дружество, действително възпрепятства дейността му, то за жалбоподателя е съществувала законовата възможност да поиска разрешение за неотложни плащания по чл. 229 от ДОПК. Съгласно цитираната норма публичният изпълнител с разпореждане до банката може да разреши определена част от постъпилите или постъпващите по сметката на длъжника суми да се оставят на негово временно разпореждане за неотложни плащания във връзка с дейността му.

При наличие на други активи, които биха могли да послужат за обезпечение на публичното задължение, търговското дружество е разполагало с възможността и по чл. 199, ал. 1 от ДОПК, да отправи до публичния изпълнител искане за замяна на наложените обезпечителни мерки, като предложи друго равностойно обезпечение. Установено е, че същото дружество е поискало предвиденото в разпоредбата на чл. 229 от ДОПК разрешение за неотложни плащания е Искане от 14.01.2021 г., като последните, необходими документи са представени по електронен път на 15.01.2021 г.

На дружеството е издадено Разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания на основание чл.229, ал.1 от ДОПК с И..№ 53-00-72 #1/21.01.2021 г., с което му се разрешава да ползва 70 % от новопостъпващите /след датата на искането 14.01.2021 г./ суми.

Не са изпълнени и предпоставките на чл. 199, ал. 2 от ДОПК, за отмяна на наложеното обезпечение, тъй като не е представено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа. Дружеството не е представило обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа.

Чл. 208 от ДОПК императивно посочва хипотезите, в които наложените обезпечителни мерки могат да бъдат отменени - погасяване на публичното задължение; актът за установяване на публичното вземане да бъде обявен за нищожен, обезсилен или отменен по установения ред или същият да бъде изменен с решение на горестоящ орган или от съда и при предприето принудително изпълнение да бъде събрана сума, равна или надхвърляща сумата на задължението съгласно изменението.

Наложено обезпечение е и съразмерно на очаквания размер на задълженията, като в конкретния случай изцяло е спазен принципа на съразмерност, залегнал в чл. 6 от АПК. Към жалбата не са приложени доказателства за наличност по запорирани сметки за налични суми, достатъчни по размер да обезпечат очакваните задължения на дружеството към бюджета. При заповед на машина за пакетиране, по представен договор за покупко- продажба, то би следвало в по – голяма степен да се приеме, че ще се затрудни дейността на дружеството, като и стойността на същата не може да се счита за посочената в представения договор от 2016год., поради което и съдът не приема изложените в тази връзка съображения в жалбата.

По изложените по – горе съображения, Административен съд София – град, 36-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 7, представлявано от Й. П., чрез адв. П. В. - САК, срещу Решение № ПО-9 от 01.02.2021г., издадено от Директора на ТД на НАП С., с което е оставена жалбата без уважение срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С200022-023-0003854/29.12.2020г., издадено от Р. Б.- С. на длъжност старши публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:

